KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2018/1570,

annettu 18 päivänä lokakuuta 2018,

Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuontia koskevan menettelyn päättämisestä ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1194/2013 kumoamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 14 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon toimenpiteistä, joita unioni voi toteuttaa polkumyyntitoimenpiteitä ja tukien vastaisia toimenpiteitä koskevan WTO:n riitojenratkaisuelimen hyväksymän raportin johdosta, 11 päivänä maaliskuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/476 ([2]), jäljempänä 'WTO:n valtuutusasetus', ja erityisesti sen 1 ja 2 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

(1) Komissio otti 28 päivänä toukokuuta 2013 asetuksella (EU) N:o 490/2013 ([3]), jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus', käyttöön väliaikaisen polkumyyntitullin Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa.

(2) Neuvosto otti 19 päivänä marraskuuta 2013 täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1194/2013 ([4]), jäljempänä 'lopullista tullia koskeva asetus', käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa.

(3) Euroopan unionin yleinen tuomioistuin, jäljempänä 'unionin yleinen tuomioistuin', antoi 15 päivänä syyskuuta 2016 asioita T-80/14, T-111/14–T-121/14 ([5]) ja T-139/14 ([6]) koskevat tuomiot, jäljempänä 'tuomiot', joilla kumotaan lopullista tullia koskevan asetuksen 1 ja 2 artikla siltä osin kuin niitä sovelletaan näiden asioiden kantajiin, jäljempänä 'asianomaiset vientiä harjoittavat tuottajat' ([7]).

(4) Euroopan unionin neuvosto oli aiemmin valittanut näistä tuomioista. Sen jälkeen kun neuvosto oli päättänyt peruuttaa muutoksenhaut, asiat kuitenkin poistettiin Euroopan unionin tuomioistuimen rekisteristä 2 ja 5 päivänä maaliskuuta 2018 ([8]). Näin ollen tuomioista tuli lopullisia ja sitovia niiden antamispäivästä lähtien.

(5) Yleinen tuomioistuin katsoi, että EU:n toimielimet eivät olleet onnistuneet vahvistamaan oikeudellisesti riittävällä tavalla, että biodieselin tuotantoon käytettyjen pääraaka-aineiden hinnoissa Argentiinassa ja Indonesiassa oli merkittävä vääristymä, joka johtui eriytetyn vientiveron järjestelmästä, jossa sovelletaan eri veroastetta raaka-aineisiin ja biodieseliin. Tuomioistuimen tuomion mukaan toimielinten ei olisi pitänyt katsoa, että raaka-aineiden hinta ei tullut kohtuullisesti esiin argentiinalaisten ja indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien kirjanpidossa, eikä niiden olisi pitänyt jättää huomiotta tätä kirjanpitoa muodostaessaan Argentiinassa ja Indonesiassa tuotetun biodieselin laskennallista normaaliarvoa.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) EUVL L 83, 27.3.2015, s. 6.
([3]) EUVL L 141, 28.5.2013, s. 6.
([4]) Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1194/2013, annettu 19 päivänä marraskuuta 2013, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 315, 26.11.2013, s. 2).
([5]) Seuraavissa asioissa 15 päivänä syyskuuta 2016 annetut tuomiot: T-80/14, PT Musim Mas v. neuvosto, T-111/14, Unitec Bio SA v. Euroopan unionin neuvosto, T-112/14–T-116/14 ja T-119/14, Molinos Río de la Plata SA ym. v. Euroopan unionin neuvosto, T-117/14, Cargill SACI v. Euroopan unionin neuvosto, T-118/14, LDC Argentina SA v. Euroopan unionin neuvosto, T-120/14, PT Ciliandra Perkasa v. Euroopan unionin neuvosto, T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri v. Euroopan unionin neuvosto (EUVL C 402, 31.10.2016, s. 28).
([6]) Asia T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia ja PT Wilmar Nabati Indonesia v. Euroopan unionin neuvosto (EUVL C 392, 24.10.2016, s. 26).
([7]) Argentiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities SA (LDC Argentina SA), ja indonesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas).
([8]) Tuomioistuimen presidentin määräykset, annettu 15 päivänä helmikuuta 2018 yhdistetyissä asioissa C-602/16 P ja C-607/16 P–C-609/16 P ja 16 päivänä helmikuuta 2018 asioissa C-603/16 P–C-606/16 P.

(6) WTO:n riitojenratkaisuelin hyväksyi 26 päivänä lokakuuta 2016 paneelin raportin sellaisena kuin se on muutettuna pysyvän valituselimen raportilla, jäljempänä 'Argentiina-raportit' ([1]), riita-asiassa European Union – Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Argentina (DS473) (Euroopan unioni – Argentiinasta tulevaa biodieseliä koskevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet).

(7) Lisäksi se hyväksyi 28 päivänä helmikuuta 2018 paneelin raportin riita-asiassa European Union – Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia (DS480), jäljempänä 'Indonesia-raportti' ([2]). Indonesia ja EU eivät valittaneet tästä raportista.

(8) Argentiina- ja Indonesia-raporteissa, jäljempänä 'raportit', todettiin muun muassa, että EU:n toiminta oli ristiriidassa seuraavien määräysten kanssa:

— WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen, jäljempänä 'polkumyyntisopimus', 2.2.1.1 artikla, koska tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantokustannuksia ei ole laskettu tuottajien kirjanpitomerkintöjen perusteella;

— polkumyyntisopimuksen 2.2 artikla ja GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta, koska biodieselin laskennallisen normaaliarvon määrittämiseen ei ole käytetty tuotantokustannuksia Argentiinassa ja Indonesiassa;

— polkumyyntisopimuksen 9.3 artikla ja GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 2 kohta, koska se on asettanut polkumyyntitulleja, jotka ylittävät polkumyyntimarginaalin, joka olisi pitänyt määrittää WTO:n polkumyyntisopimuksen 2 artiklan ja GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(9) Indonesia-raportissa paneeli totesi lisäksi, että EU:n toiminta oli ristiriidassa seuraavien määräysten kanssa:

— polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan iii alakohta ja 2.2 artikla, koska EU ei ole määrittänyt voittoa, jonka muut viejät tai tuottajat tavallisesti saavat samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla;

— polkumyyntisopimuksen 2.3 artikla, koska EU ei ole määrittänyt yhden indonesialaisen vientiä harjoittavan tuottajan, P.T. Musim Masin, vientihintaa sen hinnan perusteella, jolla kyseisen tuottajan tuottama ja maahantuotu biodiesel jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomille ostajille EU:ssa;

— polkumyyntisopimuksen 3.1 ja 3.2 artikla, koska EU ei ole todennut merkittävän hintojen alittavuuden esiintymistä Indonesiasta tapahtuvan tuonnin osalta.

(10) Paneeli suositteli, että WTO:n riitojenratkaisuelin kehottaa EU:ta saattamaan toimenpiteensä polkumyyntisopimuksen ja GATT 1994 -sopimuksen mukaisiksi.

(11) Argentiina-raporttien seurauksena komissio oli pannut vireille Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/476 ([3]) 1 artiklan 3 kohdan nojalla tarkastelun ([4]), jäljempänä 'tarkastelu'. Tarkastelun vireillepanon yhteydessä komissio ilmoitti pitävänsä aiheellisena tutkia Argentiina-raporttien päätelmistä johtuvat seuraukset myös Indonesiasta tuotavalle biodieselille määrättyjen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden osalta, koska Argentiina-raportteihin sisältyvät oikeudelliset tulkinnat vaikuttivat merkityksellisiltä myös Indonesiaa koskevan tutkimuksen kannalta.

(12) Tarkastelun aikana komissio sai kuitenkin asianomaisilta osapuolilta useita huomautuksia, jotka koskivat erityisesti Argentiina-raporttien tulkinnan sovellettavuutta Indonesiasta tulevaa biodieseliä koskeviin toimenpiteisiin. Komissio katsoi, että Indonesiaa koskevien huomautusten analyysi edellyttää enemmän aikaa, ja päätti olla sisällyttämättä Indonesiaa koskevaa tarkastelua muutosasetukseen ja pitää tarkastelun avoimena Indonesian osalta.

(13) Komissio antoi 18 päivänä syyskuuta 2017 täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1578 ([5]), jolla muutettiin lopullista tullia koskevaa asetusta, jäljempänä 'muutosasetus', siltä osin kuin kyseessä olivat argentiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat.

([1]) WTO:n valituselimen raportti, AB-2016-4, WT/DS473/AB/R, 6.10.2016, ja WTO:n paneelin raportti, WT/DS473/R, 29.3.2016.
([2]) WTO:n paneelin raportti, WT/DS480/R, 25.1.2018.
([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/476, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2015, toimenpiteistä, joita unioni voi toteuttaa polkumyyntitoimenpiteitä ja tukien vastaisia toimenpiteitä koskevan WTO:n riitojenratkaisuelimen hyväksymän raportin johdosta (EUVL L 83, 27.3.2015, s. 6).
([4]) Vireillepanoilmoitus, joka koskee Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa voimassa olevia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä ja joka on annettu Maailman kauppajärjestön riitojenratkaisuelimen suositusten ja tuomion seurauksena – biodieseliä koskevia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä koskeva riita-asia (DS473) (EUVL C 476, 20.12.2016, s. 3).
([5]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/1578, annettu 18 päivänä syyskuuta 2017, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1194/2013 muuttamisesta (EUVL L 239, 19.9.2017, s. 9).

(14) Se, että unionin yleinen tuomioistuin kumosi lopullista tullia koskevan asetuksen operatiiviset osat asianomaisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta, vaikuttaa myös muutosasetuksen voimassaoloon. Koska muutosasetuksella muutettiin asetusta, jonka operatiiviset osat on sittemmin kumottu, myös siitä on tullut mitätön eikä sitä voida soveltaa asianomaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin.

(15) Toukokuun 28 päivänä 2018 julkaistiin ilmoitus ([1]), jolla aloitettiin uudelleen Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuontia koskeva alkuperäinen tutkimus, joka johti lopullista tullia koskevan asetuksen antamiseen. Samanaikaisesti Indonesian kanssa vireillä ollut tarkastelu päätettiin.

(16) Tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti menettely kumotun säädöksen korvaamiseksi voidaan aloittaa uudelleen ajankohdasta, jolloin lainvastaisuus ilmeni. Unionin toimielimet voivat tuomioita täytäntöön pannessaan korjata lopullista tullia koskevan asetuksen ne kohdat, jotka johtivat sen kumoamiseen asianomaisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta ([2]).

(17) Komission olisi otettava huomioon tuomioiden tuomiolauselman lisäksi myös perusteet, jotka johtivat näihin tuomioihin ja muodostavat niiden olennaisen perustan, koska ne ovat välttämättömiä tuomiolauselmassa todettujen seikkojen täsmällisen merkityksen määrittämiseksi. Muut lopullista tullia koskevan asetuksen päätelmät, joita ei riitautettu valitusten tekemiselle asetetussa määräajassa tai jotka riitautettiin mutta jotka hylättiin yleisen tuomioistuimen tuomioissa ja jotka eivät tämän vuoksi johtaneet lopullista tullia koskevan asetuksen kumoamiseen, pysyvät voimassa ([3]).

(18) Täyttääkseen velvoitteensa komissio päätti aloittaa uudelleen tämän polkumyynnin vastaisen menettelyn juuri siitä ajankohdasta, jolloin lainvastaisuus ilmeni, ja tarkastella uudelleen menetelmää, jota normaaliarvon muodostamisessa käytettiin.

(19) Ilmoituksen soveltamisalaan sisältyi kyseisiä vientiä harjoittavia tuottajia koskevat unionin yleisen tuomioistuimen tuomioiden perustelut sekä mahdollisuus laajentaa päätelmät koskemaan kaikkia Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevia vientiä harjoittavia tuottajia. Lisäksi siinä otettiin huomioon WTO:n paneelien ja valituselimen päätelmät sekä Argentiinan että Indonesian osalta, jotta toimenpiteet, joiden oli todettu olevan epäjohdonmukaisia WTO:n sääntöihin nähden, saatettaisiin täysin WTO:n sopimusten mukaisiksi, riitojen ratkaisemista koskevan sopimuksen 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(20) Ilmoituksessa komissio kehotti asianomaisia vientiä harjoittavia tuottajia ja unionin tuotannonalaa esittämään näkökantansa kirjallisesti ja pyytämään tulla kuulluiksi ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

(21) Kaikille osapuolille, jotka olivat sitä edellä mainitun määräajan kuluessa pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä, annettiin tilaisuus tulla kuulluiksi.

(22) Lausumia saatiin European Biodiesel Boardilta (EBB), viideltä indonesialaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta ja Indonesian viranomaisilta.

2. UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIOIDEN JA WTO:N PÄÄTELMIEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

(23) Komissiolla on mahdollisuus korjata lopullista tullia koskevan asetuksen ne kohdat, jotka johtivat sen kumoamiseen, ja jättää ennalleen arvioinnin ne osat, joihin tuomiot eivät vaikuta ([4]).

(24) Kuten ilmoituksessa todetaan, komissio arvioi uudelleen alkuperäisen tutkimuksen lopulliset päätelmät ottamalla huomioon WTO:n paneelien ja valituselimen päätelmät sekä Argentiinan että Indonesian osalta. Komissio päätti laajentaa päätelmät koskemaan kaikkia Argentiinasta ja Indonesiasta vientiä harjoittavia tuottajia. Tämä uudelleenarviointi perustui alkuperäisessä tutkimuksessa ja uudelleentarkastelussa kerättyihin tietoihin sekä tietoihin, jotka oli saatu asianomaisilta osapuolilta ilmoituksen julkaisemisen jälkeen.

(25) Yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja, Wilmar, väitti sekä ennen päätelmien ilmoittamista että sen jälkeen, ettei tutkimuksen uudelleenaloittamiselle ole sen osalta oikeusperustaa, koska unionin yleinen

([1]) Ilmoitus, joka koskee yleisen tuomioistuimen 15. syyskuuta 2016 antamia tuomioita asioissa T-80/14, T-111/14–T-121/14 ja T-139/14, jotka liittyvät lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta annettuun täytäntöönpanoasetukseen (EU) N:o 1194/2013, ja jossa otetaan huomioon Maailman kauppajärjestön riitojenratkaisuelimen riita-asioissa DS473 ja DS480 (”EU – Anti-Dumping Measures on Biodiesel”) antamat suositukset ja päätökset (EUVL C 181, 28.5.2018, s. 5).

([2]) Asia C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques (IPS) v. neuvosto (Kok. 2000, s. I-08147).

([3]) Asia C-256/16, Deichmann SE, ECLI:EU:C:2018:187, 87 kohta.

([4]) Asia C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques (IPS) v. neuvosto (Kok. 2000, s. I-08147).

tuomioistuin oli kumonnut lopullista tullia koskevan asetuksen kokonaisuudessaan kyseisen yrityksen osalta. SEUT-sopimuksen 266 artiklassa määrätään kuitenkin, että toimielimen, jonka säädös on julistettu mitättömäksi, on toteutettava tuomioistuimen tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet. Lisäksi EU:n on saatettava Indonesiasta tulevan biodieselin tuonnissa käyttöön otetut polkumyynnin vastaiset toimenpiteet WTO:n raportteihin sisältyvien suositusten ja päätösten mukaisiksi. Jotta voitiin tutkia, mitä toimenpiteitä olisi toteutettava tuomioistuimen ja WTO:n päätösten noudattamiseksi, oli tarpeen aloittaa tutkimus uudelleen siitä ajankohdasta, jona lainvastaisuus todettiin molempien maiden osalta ja kaikkien asianomaisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta. Sillä, onko toimenpide kumottu kokonaan tai osittain, ei ole merkitystä sen määrittämiseksi, onko komission tarkasteltava uudelleen kaikkia kumottua toimenpidettä edeltäneeseen tutkimukseen liittyviä näkökohtia. Tämän vuoksi komissio hylkäsi väitteen.

(26) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva alkuperäinen tutkimus toteutettiin 1 päivän heinäkuuta 2011 ja 30 päivän kesäkuuta 2012 väliseltä ajalta, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavia parametreja varten tarkasteltiin tietoja, jotka kattoivat 1 päivän tammikuuta 2009 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajan, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

3. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE

(27) Tarkasteltavana ovat Argentiinasta tai Indonesiasta peräisin olevat rasvahappomonoalkyyliesterit ja/tai parafiiniset kaasuöljyt, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, puhtaassa muodossa tai seokseen sisältyvinä, ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 ja ex 3826 00 90, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', tunnetaan yleisesti nimityksellä 'biodiesel'.

(28) Tuomioistuimen tuomiot tai raportit eivät vaikuta lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 16–27 kappaleessa esitettyihin tarkasteltavana olevaa tuotetta ja samankaltaisia tuotteita koskeviin päätelmiin.

4. NORMAALIARVON MÄÄRITTÄMINEN JA POLKUMYYNTIMARGINAALIEN LASKEMINEN

(29) Komissio arvioi uudelleen alkuperäisen tutkimuksen päätelmiä, jotka koskivat kustannusten oikaisemista, voiton ylärajaa ja kaksinkertaista laskentaa.

4.1 Kustannusten oikaiseminen

(30) Kaikki johdanto-osan 8 kappaleessa mainitut unionin yleisen tuomioistuimen tuomiot ja WTO:n päätelmät koskevat EU:n toimielinten lopullista tullia koskevassa asetuksessa tekemää kustannusten oikaisua.

(31) Kuten lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 28 kappaleessa todetaan, komissio oli katsonut, että normaaliarvo oli määritettävä laskennallisesti, koska kotimarkkinamyynnin ei katsottu tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tätä näkemystä ei ole asetettu kyseenalaiseksi, ja se on edelleen pätevä. Yksikään asianomainen osapuoli ei myöskään kiistänyt tätä päätelmää tämän tarkastelun aikana.

(32) Lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 29–34 kappaleessa komissio totesi, että Indonesian käyttöön ottamien keskeisen raaka-aineen (Indonesiassa palmuöljy ja Argentiinassa soijaöljy ja soijapavut) ja lopputuotteen (biodiesel) vientiverojen ero laski Indonesian ja Argentiinan kotimarkkinahintoja ja tämä pitäisi näin ollen ottaa huomioon määritettäessä normaaliarvoa laskennallisesti.

(33) Tämän vuoksi määrittäessään normaaliarvoa laskennallisesti komissio korvasi vientiä harjoittavien tuottajien kirjanpidossaan ilmoittamat tärkeimmän raaka-aineen kustannukset asianomaisten maiden asiaan liittyvien viranomaisten julkaisemilla viitehinnoilla.

(34) Komissio perusti alkuperäisessä tutkimuksessa päätelmänsä tulkintaan, jonka mukaan tutkiva viranomainen voi polkumyyntisopimuksen 2.2.1.1 artiklan nojalla kieltäytyä käyttämästä vientiä harjoittavien tuottajien kirjanpitoa, jos se katsoo, että ne i) ovat ristiriidassa yleisesti hyväksyttyjen kirjanpitoperiaatteiden kanssa tai ii) eivät kohtuullisesti vastaa tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyviä kustannuksia (lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 42 ja 72 kappale).

(35) Paneeli ja valituselin katsovat sekä Argentiinaa että Indonesiaa koskevissa raporteissa, että komissio ei antanut 2.2.1.1 artiklan nojalla oikeudellisesti riittävää perustetta sen päättelemiseksi, että indonesialaisten ja argentiinalaisten tuottajien kirjanpito ei kuvastanut riittävän hyvin biodieselin tuotantoon ja myyntiin liittyviä kustannuksia, tai tällaisten kustannusten jättämiseksi huomiotta määritettäessä biodieselin laskennallista normaaliarvoa.

(36) Komissio oli Argentiina-raportit huomioon ottaen laskenut normaaliarvon uudelleen Argentiinassa vientiä harjoittavien tuottajien osalta käyttäen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 40–49 kappaleessa esitettyä Argentiinaa koskevaa menetelmää ([1]). Kuten edellä johdanto-osan 11 ja 12 kappaleessa esitetään, komissio oli alun perin laskenut normaaliarvon uudelleen Indonesiassa vientiä harjoittavien tuottajien osalta käyttäen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 60–65 kappaleessa esitettyä Indonesiaa koskevaa menetelmää ([1]). Komissio sovelsi tätä menetelmää uudelleen kummankin maan osalta.

(37) Tämän asian uudelleenaloittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa EBB väitti, että raportit eivät estä käyttämästä raaka-ainekustannuksiin tehtyä oikaisua määritettäessä normaaliarvoa laskennallisesti, kunhan oikaisu on asianmukaisesti perusteltu. Sama väite esitettiin Argentiina-raporttien jälkeen tehdyn uudelleentarkastelun yhteydessä, jolloin komissio hylkäsi sen, koska sen hyväksyminen ei olisi ollut yhdenmukaista raporttien päätelmien kanssa, kuten muutosasetuksen johdanto-osan 43–53 kappaleessa selitetään. Koska tämä selitys pysyy voimassa myös Indonesia-raportin jälkeen, komissio hylkäsi edelleen väitteen.

(38) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 44 ja 64 kappaleessa selvitetyistä syistä kotimaan myynnin ei katsottu tapahtuneen kummassakaan maassa tavanomaisessa kaupankäynnissä ja samankaltaisen tuotteen normaaliarvo oli määritettävä laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti. Tämä tehtiin lisäämällä tutkimusajanjakson oikaistuihin tuotantokustannuksiin koituneet myynti-, yleis- ja hallintokustannukset sekä kohtuullinen voittomarginaali.

(39) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 46 ja 65 kappaleessa todetaan, komissio katsoi, että voiton määrä ei voi perustua Indonesiassa otokseen valittujen yritysten todellisiin tietoihin. Voitto, jota käytettiin määritettäessä normaaliarvoa laskennallisesti, pohjautui tämän vuoksi perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti kohtuulliseen määrään voittoa, joka on saavutettavissa tämän tyyppisellä nuorella ja innovatiivisella pääomavaltaisella toimialalla tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa vapailla ja avoimilla markkinoilla, eli 15 prosenttia liikevaihdosta.

(40) Argentiinaa ja Indonesiaa koskevissa WTO-tapauksissa molemmat maat vastustivat voiton määrittämistä 15 prosentiksi, ja ne väittivät, että voiton määrä ei perustunut ”kohtuulliseen menetelmään”, kuten polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan iii alakohdassa edellytetään. WTO:n ratkaisuelimet totesivat molemmissa tapauksissa, että EU:n toiminta ei ollut ollut ristiriidassa polkumyyntisopimuksen kanssa tältä osin. Sen vuoksi normaaliarvon määrittämisessä käytettävä voitto on edelleen 15 prosenttia.

(41) Yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja, PT Cermerlang Energi Perkasa, väitti huomautuksissaan, että komission olisi perustettava laskelmansa otokseen valittujen tuottajien tietoihin eikä se saisi missään tapauksessa käyttää automaattisesti perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohtaa. Se toisti väitteen päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Kuten johdanto-osan 40 kappaleessa esitetään, WTO:n ratkaisuelimet olivat raporteissaan kuitenkin jo todenneet, että se, että komissio oli käyttänyt ja soveltanut tätä artiklaa, ei ollut ristiriidassa WTO:n sääntöjen kanssa. Tämän vuoksi komissio hylkäsi väitteen.

4.2 **Voiton yläraja**

(42) Vaikka WTO:n paneeli oli pitänyt voimassa EU:n päätelmän voiton määrästä polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan iii alakohdan nojalla, se totesi Indonesia-raportissa, että kun viranomainen määrittää voiton jonkin muun hyväksyttävän menetelmän perusteella perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan nojalla, polkumyyntisopimuksessa edellytetään, että se varmistaa ettei voitto ylitä sitä voiton määrää, jonka muut samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden viejät tavallisesti kyseisessä maassa saavat. Paneeli katsoi, että EU oli jättänyt vahvistamatta tällaisen voiton ylärajan.

(43) Polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan iii alakohdassa edellytetyn voiton ylärajan vahvistamiseksi oli määritettävä, mitkä yritykset tuottavat tuotteita, joiden voidaan katsoa kuuluvan ”samaan yleiseen luokkaan” kuin biodiesel.

(44) Paneeli totesi Indonesia-raportin 7.62 kohdassa, että ”polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan iii alakohdassa ei aseteta tutkintaviranomaiselle erityistä vaatimusta sen suhteen, miten ”tavallisesti saatua voittoa” määritettäessä määritellään, mitkä tuotteet kuuluvat samaan yleiseen tuoteluokkaan. Olemme samaa mieltä Euroopan unionin kanssa siitä, että samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden soveltamisalaa ei tarvitse tulkita laajasti.” Se lisäsi raportin 7.63 kohdassa, että ”meidän näkemyksemme mukaan kohtuullinen ja objektiivinen viranomainen voi päätellä, että sama yleinen tuoteluokka on suppeampi luokka”.

([1]) EUVL L 141, 28.5.2013, s. 6.

(45) Komissio tarkasteli Indonesia-raportin päätelmien perusteella uudelleen käytettävissään olevia tietoja, joita voidaan käyttää voiton ylärajan määrittämiseksi sekä Argentiinan että Indonesian osalta. Se katsoi, että sen käytettävissä on kaksi tietokokonaisuutta, jotka kuuluisivat samaan yleiseen tuoteluokkaan.

(46) Ensimmäisen tietokokonaisuuden toimittivat otokseen valitut yritykset alkuperäisen tutkimuksen aikana. Polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklassa todetaan, että ”tutkimuksen kohteena olevan viejän tai tuottajan” voiton määrä rajataan 2.2.2 artiklan iii alakohdan mukaisesti määrään, jonka ”muut viejät tai tuottajat yleensä saavat samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnistä”. Saman yleisen tuoteluokan suppein tulkinta rajoittuisi kyseisen artiklan perusteella täsmälleen samaan tuotteeseen eli biodieseliin. Tiedot, jotka tarvitaan laskettaessa Indonesiassa ja Argentiinassa toimivien biodieselin tuottajien saamien voittojen ylärajaa, ovat helposti komission saatavilla, koska otokseen valitut yritykset toimittivat ne komissiolle alkuperäisen tutkimuksen aikana.

(47) Se, että otokseen valittujen yritysten tosiasiallisesti saamia voittoja ei käytetty kunkin kyseisen tuottajan voittomarginaalin määrittämiseen perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti, ei sulje pois sitä, että komissio käyttää näitä tietoja 2 artiklan 6 kohdan c alakohdassa säädetyn voiton ylärajan vahvistamiseksi. Tämä perustuu paneelin Indonesia-raportin 7.65 kohdassa käyttämään sanamuotoon, jonka mukaan paneeli ei ole samaa mieltä väitteestä, että polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan iii kohdan mukainen ”tavanomaisesti saatu voitto” tarkoittaa, että tutkija voi jättää huomiotta sellaisen myynnin yhteydessä saadun voiton, joka ei ole tavanomaisen kaupallisen menettelyn mukainen. Myös yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja, PT Cermerlang Energi Perkasa, väitti, että Indonesia-raportin mukaan voiton ylärajaa laskettaessa komissio ei voi jättää huomiotta biodieselin kotimaan markkinoiden myyntiin Indonesiassa liittyvää voittoa sillä perusteella, että sen ei katsota syntyneen tavanomaisessa kaupankäynnissä.

(48) Tämän tuoteluokkaa, biodieseliä, koskevan suppean tulkinnan vuoksi komissio laski yhden tuottajan voiton ylärajan käyttämällä muiden tutkimuksen kohteena olevien tuottajien saaman voiton määrää. Esimerkiksi indonesialaisen tuottajan Wilmarin voiton määrän laskemiseksi käytettiin muiden tutkittujen ja tarkastettujen indonesialaisten tuottajien (P.T. Ciliandra, P.T. Musim Mas ja P.T. Pelita) saamien voittojen painotettua keskiarvoa. Vastavuoroisesti P.T. Ciliandran tapauksessa käytettiin Wilmarin, P.T. Musim Masin ja P.T. Pelitan saamien voittojen painotettua keskiarvoa. Samaa menetelmää käytettiin laskettaessa tutkittujen ja tarkastettujen argentiinalaisten tuottajien voiton ylärajaa.

(49) Toiseen tietokokonaisuuteen sisältyvät muiden kuin tutkimuksen kohteena olevien tuottajien tiedot, jotka toimitettiin komissiolle alkuperäisen tutkimuksen aikana. Yksi kyseisenä ajankohtana tutkimuksen kohteena olleista indonesialaisista tuottajista toimitti etuyhteydessä olevaa yritystä koskevia tietoja biodieselin ja mineraalidieselin sekoitusten myynnistä sekä dieselpolttoaineen ja meriliikenteessä käytettävän polttoöljyn, jäljempänä ’muut polttoaineet’, myynnistä. Kyseiseen myyntiin liittyväksi voittomarginaaliksi oli ilmoitettu 10,2 prosenttia. Jos voittomarginaalia olisi käytetty voiton ylärajana, se olisi todennäköisesti johtanut siihen, että minkään indonesialaisen yrityksen osalta ei olisi todettu polkumyyntimarginaalia tai että polkumyyntimarginaali olisi kaikkien indonesialaisten yritysten osalta vastannut vähimmäistasoa. Nämä todentamattomat tiedot toimitettiin kuitenkin vain yhden Indonesiassa sijaitsevan tuottajan osalta, eikä komissiolle toimitettu vastaavia tietoja muiden indonesialaisten tai argentiinalaisten tuottajien osalta. Koska käytettävissä olevia tietoja ei näin ollen voida soveltaa johdonmukaisesti molempiin maihin, komissio katsoi, että ei olisi asianmukaista, jos se käyttäisi vain yhdestä maasta olevaa yhtä tuottajaa koskevia tietoja voiton ylärajan vahvistamiseksi. Tutkimuksen uudelleen aloittamisen jälkeen komission käytettävissä olevan ajan kuluessa ei myöskään ollut mahdollista todentaa toimitettujen tietojen ja niiden perustana olevien laskelmien paikkansapitävyyttä. Komissio ei katsonut tarpeelliseksi käyttää biodieselin ja mineraalidieselin sekoitusten myyntiä koskevia todentamattomia ilmoitettuja voittotietoja voiton ylärajan määrittämiseksi, koska joka tapauksessa, kuten johdanto-osan 62 kappaleessa todetaan, polkumyynnin katsotaan kyseisen maan osalta vastaavan vähimmäistasoa, minkä vuoksi tutkimus päätetään kaikkien yritysten kohdalla. Sen sijaan komissio katsoi asianmukaiseksi käyttää tietoja, jotka oli toimitettu ja todennettu alkuperäisen tutkimuksen aikana.

(50) Kaksi indonesialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa, Wilmar ja PT Pelita Agung Agrindustri, sekä Indonesian viranomaiset väittivät, että paneelin Indonesia-raportissa esittämät päätelmät rajoittavat komission harkintavaltaa sen valitessa tietoja voiton ylärajan määrittämiseksi. Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar toisti kyseisen väitteensä. Näiden asianomaisten osapuolten mukaan komission on käytettävä joko biodieselin ja mineraalidieselin sekoitusten myynnistä saatujen voittojen määriä tai dieselpolttoaineen ja meriliikenteessä käytettävän polttoöljyn myynnistä saatuja voittoja. Mitkään Indonesia-raportin päätelmät eivät kuitenkaan estä komissiota käyttämästä muita asiaankuuluvia tietoja. Paneeli toteaa 7.70 kohdassa, että ”EU:n viranomaiset olisivat voineet ottaa tällaisen myynnin huomioon voiton ylärajan määrittämisessä”, ja 7.72 kohdassa, että ”EU:n viranomaisten olisi pitänyt ottaa huomioon dieselpolttoaineen ja meriliikenteessä käytettävän polttoöljyn [[* * *]] mennessä tapahtunut myynti määrittäessään voiton ylärajaa”. Paneelin Indonesia-raportissa käyttämät ilmaisut ”olisivat voineet” ja ”olisi

pitänyt" osoittaa paneelin katsovan, että komission olisi pitänyt ottaa huomioon se, voitaisiinko näitä tietoja käyttää voiton ylärajan määrittämisessä, sen sijaan, että se jätti tiedot huomiotta ilmaisun "tavallisesti saatu voitto" väärän tulkinnan vuoksi. Mainittua myyntiä on nyt tarkasteltu johdanto-osan 49 kappaleessa, eikä kyseisen myynnin käyttöä ole pidetty asianmukaisena tai tarpeellisena.

(51) Huomautuksissaan EBB toimitti vaihtoehtoisen tietokokonaisuuden, jota komissio voisi käyttää voiton ylärajan laskemisessa. Kyseiset tiedot koskivat kolmea yritystä, jotka eivät tuottaneet tai myyneet tutkimusajanjakson aikana asianomaista tuotetta yhdessäkään tutkimuksen kohteena olevista maista. Julkisesti saatavilla olevien tietojen ja kahden indonesialaisen vientiä harjoittavan tuottajan toimittamien tietojen perusteella kävi ilmi, että kaikki kolme yritystä eivät ole sijoittautuneet Indonesiaan, vaan Malesiaan ja Singaporeen. EBB:n toimittamat tiedot oli koottu kyseisten yritysten vuosikertomuksista ja/tai tulosta koskevista tiedotteista, ja ne edustavat mahdollisesti monien erilaisten tuotteiden ja niihin etuyhteydessä olevien yritysten voittomarginaaleja.

(52) Komissio ei ollut samaa mieltä siitä, että nämä tiedot olisivat asianmukaisia voiton ylärajan määrittämisessä. Näiden yritysten tärkeimmät tuotteet ovat palmuöljy ja sellaiset tuotteet kuin rasvahapot, glyseriini, lannoitteet, sokeri ja melassi, stearіini, kaakaovoi tai öljykemikaalit. Jotkin yritykset tarjoavat myös muunlaisia palveluja, kuten asuinkiinteistöjen hallinnointi, varainhallinta tai rautateiden huolto. Näiden yritysten tuotteiden ei voida katsoa kuuluvan samaan yleiseen tuoteluokkaan kuin tarkasteltavana oleva tuote eli biodiesel. Tämä koskee erityisesti palmuöljyä, koska se on biodieselin tuotannossa päätuotantopanoksena käytetty raaka-aine. Komissio katsoo, että kyseisen tuotteen sisällyttäminen samaan yleiseen luokkaan kuin biodiesel johtaisi kyseisen luokan liian laajaan tulkintaan. Tämän vuoksi komissio hylkäsi ehdotettujen tietojen käytön.

(53) Hiljattain tehdyssä biodieselin tuontia Indonesiasta Yhdysvaltoihin koskeneessa polkumyyntitutkimuksessa Yhdysvaltojen viranomaiset olivat laskeneet voittomarginaaliksi 6,15 prosenttia ([1]). Komissio tutki, voitaisiinko tätä lukua käyttää voiton ylärajana. Koska kyseinen luku kuitenkin perustui Saksaan sijoittautuneen tuottajan tilinpäätökseen, komissio ei voinut käyttää myöskään näitä tietoja.

(54) Päätelmänä voidaan todeta, että johdanto-osan 46–48 kappaleessa esitetty menetelmä noudattaa polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan iii alakohdan logiikkaa, ja siinä käytetään komission tiedossa olevia ja asiakirja-aineistossa saatavilla olevia tietoja tarvitsematta tehdä lisätutkimuksia. Tämän vuoksi katsotaan, että kyseinen menetelmä on sopivin tässä tapauksessa.

(55) Tämän menetelmän avulla saadaan seuraavat tulokset. Argentiinan osalta kaikkien asianomaisten tuottajien tosiasiallinen voittomarginaali oli suurempi kuin alkuperäisessä tutkimuksessa käytetty 15 prosenttia, kuten johdanto-osan 39 ja 40 kappaleessa selitetään. Tämän vuoksi voittomarginaalien minkä tahansa yhdistelmän painotetun keskiarvon perusteella voiton yläraja olisi aina yli 15 prosenttia. Tämä tarkoittaa, että alkuperäisessä tutkimuksessa määritetty 15 prosentin voittomarginaali alittaa yksittäiset voiton ylärajat, ja sen vuoksi sitä käytetään polkumyyntimarginaalien laskemiseen.

(56) Indonesian osalta tutkimuksen kohteena olevien tuottajien todelliset voittomarginaalit olivat myös yli 15 prosenttia kaikkien paitsi yhden yrityksen osalta. Koska yksittäisen voiton ylärajan laskemisessa käytetään painotettua keskiarvoa, alle 15 prosentin voittomarginaali johtaa joidenkin tuottajien osalta siihen, että voiton yläraja on alle 15 prosenttia, minkä vuoksi joidenkin polkumyyntimarginaalien laskennassa käytettyjä voittomarginaaleja on mukautettava alaspäin. Yhden yrityksen osalta voiton yläraja oli yli 15 prosenttia, minkä vuoksi 15 prosentin voittomarginaalia on käytettävä edelleen. Kolmella muulla yrityksellä voiton yläraja on alle 15 prosenttia, minkä vuoksi normaaliarvon laskemisessa käytettävät voittomarginaalit eivät saa ylittää kyseistä ylärajaa. Menetelmän soveltaminen johtaa seuraaviin tuloksiin:

Taulukko 1

Yritys	Voittomarginaali
P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	15 %
P.T. Musim Mas, Medan	12,87 %
P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	14,42 %
P.T Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	14,42 %

([1]) Yhdysvaltain kauppaministeriö, tutkimus A-560-830, muistio "Cost of Production and Constructed Value Calculation Adjustments for the Final Determination – Wilmar Trading Pte. Ltd.", 20.2.2018.

4.3 **Kaksinkertainen laskenta**

(57) Paneeli totesi Indonesia-raportissaan, että EU ei ollut määrittänyt yhden indonesialaisen vientiä harjoittavan tuottajan (P.T. Musim Mas) vientihintaa sen hinnan perusteella, jolla P.T. Musim Masin tuottamaa, maahantuotua biodieseliä myytiin ensimmäisen kerran riippumattomille ostajille EU:ssa, kuten polkumyyntisopimuksen 2.3 artiklassa edellytetään.

(58) Tietyntyyppinen biodiesel (palmurasvainen tislepohjainen biodiesel) voidaan laskea kahteen kertaan, jotta EU:n pakolliset biodieselin sekoitustavoitteet täyttyvät. Tämän vuoksi EU:n sekoittajien on käytettävä vain puolet tämäntyyppisestä biodieselistä, jotta voidaan noudattaa EU:n pakollisia biodieselin sekoitustavoitteita. Koska tällainen biodiesel on kuluttajille arvokkaampaa, biodieselin tuottaja voi periä asiakkaalta lisähintaa. Tässä nimenomaisessa tapauksessa kaksinkertainen laskenta koskee P.T. Musim Masin tiettyä vientiä italialaisille asiakkaille. Alkuperäisessä tutkimuksessa EU ei ollut ottanut tätä lisähintaa huomioon biodieselin vientihinnan muodostamisessa.

(59) Ottaen huomioon WTO:n päätelmän, jonka mukaan EU oli jättänyt virheellisesti ottamatta huomioon tämän Italiassa asiakkaiden maksaman lisähinnan, komissio arvioi laskelmansa uudelleen ja oikaisi P.T. Musim Masin vientihintaa vastaavasti.

4.4 **Uudelleen lasketut polkumyyntimarginaalit**

(60) EU:n yleisen tuomioistuimen tuomioiden ja Indonesia- ja Argentiina-raporttien päätelmien ja suositusten pohjalta tarkistetut kaikkiin indonesialaisiin ja argentiinalaisiin tuottajiin sovellettavat tullien määrät ilmaistuina CIF-hintana unionin rajalla tullaamattomana ovat seuraavat:

Taulukko 2

Maa	Yritys	Polkumyyntimarginaali
Indonesia	P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	– 4,0 %
	P.T. Musim Mas, Medan	– 4,7 %
	P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	4,4 %
	P.T Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	6,2 %
Argentiina	Louis Dreyfus Commodities SA, Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Agro SA, Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca; Vicentin SAIC, Avellaneda	6,6 %
	Aceitera General Deheza SA, General Deheza; Bunge Argentina SA, Buenos Aires	8,1 %

(61) Ottaen huomioon, että otokseen valituista neljästä indonesialaisesta yrityksestä kahden yrityksen polkumyyntimarginaalit olivat huomattavan negatiiviset, komissio todensi, ylittikö koko maata koskeva painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa vahvistetun vähimmäistason, ottaen huomioon negatiiviset marginaalit.

(62) Polkumyynnin osuus Indonesian näytteessä oli 1,6 prosenttia, ilmaistuna prosentteina otoksen CIF-viennin arvosta, eli alle 2 prosentin vähimmäistason.

(63) Koko maata koskevan vähimmäistason polkumyyntimarginaalin vuoksi tutkimus olisi päätettävä Indonesiasta tulevan biodieselin tuonnin osalta ilman toimenpiteitä.

5. **RAPORTTEIHIN PERUSTUVAT VAHINKOA KOSKEVAT TARKISTETUT PÄÄTELMÄT**

(64) Argentiina-raporteissa todettiin muun muassa, että EU oli toiminut WTO:n polkumyyntisopimuksen 3.1 ja 3.4 artiklan vastaisesti tutkiessaan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin haittavaikutuksia asianomaiseen kotimaan tuotannonalaan siltä osin kuin on kyse tuotantokapasiteetista ja kapasiteetin käyttöasteesta.

(65) Muutosasetuksessa, joka annettiin Argentiina-raporttien jälkeen, tätä kysymystä käsiteltiin johdanto-osan 87–123 kappaleessa ([1]). Unionin yleisen tuomioistuimen tuomiot tai Indonesia-raportit eivät sisällä päätelmiä, joiden vuoksi olisi tarpeen arvioida uudelleen tätä analyysia, joka näin ollen pätee edelleen.

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/1578, annettu 18 päivänä syyskuuta 2017, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1194/2013 muuttamisesta (EUVL L 239, 19.9.2017, s. 9).

(66) Alkuperäisen tutkimuksen aikana katsottiin aiheelliseksi tehdä kumulatiivinen arviointi Argentiinasta ja Indonesiasta tulevasta tuonnista, sillä tuolloin täyttyivät perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädetyt edellytykset. Tämän vuoksi vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevat päätelmät perustuivat molemmista maista tulevan biodieselin tuonnin yhteisvaikutukseen. Nämä edellytykset eivät kuitenkaan enää täyty, koska todettiin, että koko Indonesian polkumyyntimarginaali oli alle 2 prosentin vähimmäistason.

(67) Sen vuoksi on määritettävä, johtaisiko syy-yhteyttä koskeva analyysi, joka rajoittuu Argentiinasta tulevaan biodieselin polkumyyntituontiin, päätelmään, että polkumyyntituonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä on syy-yhteys.

5.1 **Vahinkoa koskevat päätelmät**

(68) Tuomioistuimen tuomiot tai Indonesia-raportti eivät vaikuta lopullista tullia koskevassa asetuksessa tehdyn vahinkoanalyysin taustalla olevaan menetelmään siltä osin kuin on kyse Argentiinasta. Lopullista tullia koskevan asetuksen asiaankuuluvat päätelmät pätevät siis edelleen.

(69) Unionin kokonaistuotanto oli noin 9 052 871 tonnia tarkastelujaksolla, ja unionin biodieselin kulutus kasvoi 5 prosenttia. Argentiinasta tulevan tuonnin määrä kasvoi tarkastelujaksolla yhteensä 41 prosenttia, kun taas markkinaosuus kasvoi 7,7 prosentista 10,8 prosenttiin samana aikana. Vaikka Argentiinasta tulevan biodieselin tuontihinnat nousivat tarkastelujaksolla, ne olivat yhä unionin tuotannonalan hintoja alhaisemmat saman jakson ajan. Argentiinan ja unionin hintojen ero ilmaistuna prosentteina unionin tuotannonalan painotetusta keskimääräisestä hinnasta (noudettuna lähettäjältä -hinta), eli hinnan alittavuuden marginaali, vaihteli 4,5 prosentista 9,1 prosenttiin. Unionin tuotannonalan kannattavuus oli 3,5 prosenttia vuonna 2009, mutta sen jälkeen kannattavuus heikkeni ja oli – 3,5 prosenttia alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla (1 päivästä heinäkuuta 2011–30 päivään kesäkuuta 2012).

(70) Lopullista tullia koskevaan asetukseen sisältyvä analyysi osoitti, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan määritelmän mukaista merkittävää vahinkoa. Kulutus kasvoi, mutta unionin tuotannonala menetti markkinaosuuttaan ja kannattavuuttaan. Samaan aikaan tuonnin markkinaosuus kasvoi ja alitti unionin tuottajien hinnat.

5.2 **Tarkistetut syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(71) Kuten 5.1 kohdassa selitetään, kaiken Argentiinasta unioniin tulevan tuonnin todettiin olleen polkumyyntiä tutkimusajanjakson aikana. Lopullista tullia koskevan asetuksen päätelmät osoittivat myös, että Argentiinasta polkumyynnillä tapahtunut halpatuonti kasvoi merkittävästi määrällisesti (41 prosenttia tarkastelujaksolla), ja sen markkinaosuus kasvoi 3 prosenttiyksikköä tarkastelujakson loppuun mennessä.

(72) Kulutuksen 5 prosentin kasvusta huolimatta unionin tuotannonala menetti 5,5 prosenttiyksikköä markkinaosuudesta tarkastelujaksolla. Vaikka Argentiinasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin keskimääräiset tuontihinnat nousivat 54 prosenttia tarkastelujaksolla, ne olivat yhä huomattavasti alhaisemmat kuin unionin tuotannonalan hinnat samalla jaksolla. Polkumyynnin tuontihinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat, ja tutkimusajanjakson aikana keskimääräinen hinnan alittavuuden marginaali oli 8 prosenttia.

(73) Koska tutkimus päätettiin Indonesian osalta, kuten johdanto-osan 60–63 kappaleessa todetaan, tuontia Indonesiasta on arvioitava erikseen toisena mahdollisena tekijänä, joka on voinut aiheuttaa vahinkoa.

(74) Kolmansista maista (mukaan luettuna Indonesia) tulevaa tuontia koskevat tarkistetut luvut ovat tiivistetysti seuraavat:

Taulukko 3

		2009	2010	2011	Tutkimusajanjakso
Myynti, EU-tuottajat	Myynnin määrä (tonnia)	9 454 786	9 607 731	8 488 073	9 294 137
	Indeksi 2009 = 100	*100*	*102*	*90*	*98*
	Markkinaosuus	84,7 %	83,3 %	76,1 %	79,2 %
	Indeksi 2009 = 100	*100*	*98*	*90*	*94*

		2009	2010	2011	Tutkimusa-janjakso
Tuonti Argentiinasta	Tuonti yhteensä (tonnia)	853 589	1 179 285	1 422 142	1 263 230
	Indeksi 2009 = 100	*100*	*138*	*167*	*148*
	Markkinaosuus	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
	Indeksi 2009 = 100	*100*	*135*	*167*	*141*
Tuonti Indonesiasta	Tuonti yhteensä (tonnia)	157 915	495 169	1 087 518	995 663
	Indeksi 2009 = 100	*100*	*314*	*689*	*631*
	Markkinaosuus	1,4 %	4,3 %	9,7 %	8,5 %
	Indeksi 2009 = 100	*100*	*303*	*689*	*600*
Muut kolmannet maat	Tuonti yhteensä (tonnia)	699 541	256 327	161 973	175 370
	Indeksi 2009 = 100	*100*	*37*	*23*	*25*
	Markkinaosuus	6,3 %	2,2 %	1,5 %	1,5 %
	Indeksi 2009 = 100	*100*	*35*	*23*	*24*

(75) Tuonti Yhdysvalloista, Norjasta ja Etelä-Koreasta supistui huomattavasti sen jälkeen, kun Yhdysvalloista tulevaa tuontia koskevat toimenpiteet otettiin käyttöön vuonna 2009 ja polkumyyntitoimenpiteiden kiertämistä koskeva tutkimus käynnistettiin Kanadasta lähetetyn tuonnin osalta vuonna 2010. Toisaalta Indonesiasta tulevan tuonnin osuus kasvoi 1,4 prosentista 8,5 prosenttiin, mikä oli 500 prosenttia enemmän kuin tarkastelujaksolla. Samaan aikaan unionin tuotannonalan markkinaosuus supistui 84,7 prosentista 79,2 prosenttiin.

(76) Vastaavasti tuonti Indonesiasta yli viisinkertaistui tarkastelujaksolla ja unionin tuotannonala menetti myyntiä. Lähempi tarkastelu osoittaa, että Indonesiasta tulevan tuonnin määrä kasvoi 214 prosenttia vuonna 2010. Samana vuonna unionin tuotannonalan myyntimäärä kuitenkin kasvoi 2 prosenttia. Ainoastaan seuraavana vuonna unionin tuotannonalan myyntimäärä putosi jyrkästi, ja samaan aikaan Indonesiasta tulevan tuonnin määrä kasvoi 119 prosenttia vuosina 2010–2011.

Taulukko 4

Tonnihinta (euroa)	2009	2010	2011	Tutkimusajan-jakso
EU	797	845	1 096	1 097
Indeksi 2009 = 100	*100*	*106*	*137*	*138*
Argentiina	629	730	964	967
Indeksi 2009 = 100	*100*	*116*	*153*	*154*
Indonesia	597	725	864	863
Indeksi 2009 = 100	*100*	*121*	*145*	*145*
Muut kolmannet maat (paitsi Indonesia)	527	739	1 037	1 061
Indeksi 2009 = 100	*100*	*140*	*197*	*201*

(77) Lisäksi Indonesiasta tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat olivat paljon alhaisemmat kuin unionin tuotannonalan ja argentiinalaisen tuonnin keskimääräiset hinnat koko tarkastelujaksolta. Koska Indonesiasta tulevan tuotteen ja unionin markkinoilla olevan tuotteen välillä on kuitenkin tiettyjä eroavaisuuksia, tätä vientihintaa on mukautettava näiden kahden tuotteen välisen kilpailusuhteen huomioon ottamiseksi.

(78) Komissio oli tehnyt väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 93–97 kappaleessa hinnan oikaisun ottamalla huomioon unionin markkinoilla myydyn CFPP-laatuluokan (Cold Filter Plugging Point) 13 (kuvastaa Indonesian laatua) biodieselin ja CFPP-laatuluokan 0 (kuvastaa EU:n laatua) biodieselin välisen hintaeron. Tämän oikaisun jälkeenkin Indonesian vientihinnat alittivat unionin hinnat vielä 4 prosenttia.

(79) Paneelin Indonesia-raportin 7.158–159 kohdassa todettiin kuitenkin, että mainittu hinnanoikaisu ei asianmukaisesti kuvastanut maahantuodun indonesialaisen biodieselin ja unionin tuotannonalan myymän sekoitetun tuotteen välisten ”kilpailusuhteiden mutkikkuutta”. Paneeli ei antanut tarkempia ohjeita menetelmästä, jolla tätä suhdetta on tarkoitus mitata.

(80) Komissio totesi, että erityyppisiä biodieseleitä voidaan sekoittaa hyvin monin eri tavoin indonesialaisen biodieselin kanssa niin, että saadaan vertailukelpoinen EU-tuote. Sen vuoksi ei ole tarkoituksenmukaista laskea näiden eri biodieselsekoitusten hintatietoja tutkimusajanjaksolta. Lisäksi eurooppalaiset biodieselin tuottajat katsovat, että alkuperäinen hintojen oikaisu, joka johti 4 prosentin alihintaan, vastasi asianmukaisesti kilpailusuhdetta. Lopuksi paneeli itse totesi 7.159 kohdassa, että monimutkaisempi analyysi olisi silti voinut tarjota perusteen päätelmälle, että Indonesiasta tulevalla tuonnilla oli merkittävä alihinnoitteluvaikutus unionin tuotannonalan sekoitetun tuotteen hintaan. Tämän perusteella komissio päätteli, että Indonesian vienti tutkimusajanjaksolla alitti EU:n hinnat vähintään 4 prosentilla.

(81) Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon välisen syy-yhteyden toteamiseksi on osoitettava perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti on aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle, kun taas muiden tiedossa olevien tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa ei pidetä polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista johtuvana. Syy-yhteyden käsitettä on tulkittava WTO:n kanssa yhteensopivalla tavalla, joten on vahvistettava, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja kotimaiselle tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä on todellinen ja merkittävä syy-yhteys ([1]). Lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 189 kappaleessa pääteltiin, että mitään näyttöä ei ollut toimitettu siitä, että muiden tekijöiden vaikutukset, yksittäin tai yhdessä tarkasteltuina, eivät olleet sellaisia, että ne olisivat poistaneet Argentiinasta ja Indonesiasta yhteenlaskettuna polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden.

(82) Tätä päätelmää oli kuitenkin tarkistettava ottaen huomioon johdanto-osan 71–80 kappaleessa esitetyt tosiseikat ja tarkistettu analyysi sen jälkeen, kun analyysi oli rajoitettu ainoastaan Argentiinasta tulevaan tuontiin.

(83) Tutkimusajanjakson aikana lähes puolet kokonaistuonnista unioniin tuli Indonesiasta unionin samoin kuin Argentiinan hintoja alhaisemmilla hinnoilla. Ennen kaikkea on huomattava, että Indonesiasta tulevan tuonnin määrän eksponentiaalinen kasvu ja sen markkinaosuus ovat merkittävästi vaikuttaneet unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

(84) Indonesian vienti lisäsi muiden väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa mainittujen tekijöiden, muun muassa unionin tuotannonalan ylikapasiteetin ja itse aiheutetun vahingon, vaikutusta (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 132–140 kappale).

(85) Tämän perusteella komissio päätteli, että Indonesiasta unioniin tapahtuvan biodieselin tuonnin vaikutus ja muut edellisessä kappaleessa yksilöidyt tekijät vaikuttivat unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon siinä määrin, että ei voida osoittaa, että Argentiinasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä on todellinen ja merkittävä syy-yhteys.

(86) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen EBB väitti, että muiden tekijöiden, myös Indonesiasta tulevan tuonnin, aiheuttaman vahingon luonne ei heikennä unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon ja Argentiinasta tulevan tuonnin välistä syy-yhteyttä. Lisäksi se väitti, että komissio sovelsi virheellistä periaatetta analyysissään ja ilmeisesti käytti perusteena olettamaa, että Argentiinasta polkumyynnillä tulevan tuonnin olisi pitänyt olla pääasiallinen tai ainoa syy merkittävään vahinkoon, eikä ainoastaan yksi vahingon syistä. EBB:n näkemyksen mukaan riittäisi, kun osoitetaan, että Argentiinasta tulevalla tuonnilla oli negatiivinen vaikutus unionin tuotannonalaan ilman, että sen tarvitsee olla ainoa tai tärkein vahinkoa aiheuttanut tekijä. Koska Argentiinasta tulevan tuonnin määrä oli tarkastelujaksolla (vuodesta 2009 vuoden 2012 puoliväliin) suurempi kuin Indonesiasta tuleva tuonti ja koska Argentiinan hintojen alittavuus (8 prosenttia unionin tuotannonalan

([1]) WTO:n asiassa EU – Countervailing Measures on Certain Polyethylene Terephtalate from Pakistan antaman päätöksen mukaisesti, jossa valituselin totesi, että ”WTO:n tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 15.5 artiklan nojalla tehdyn syy-yhteyttä koskevan analyysin keskeinen tavoite on, että tutkiva viranomainen selvittää, onko tuetun tuonnin ja kotimaiselle tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä ”todellinen ja merkittävä syy-seuraussuhde”. Valituselimen raportti AB-2017-5, WT/DS486/AB/R, 16.5.2018, 5.226 kohta.

hintoihin verrattuna) oli Indonesian hintojen alittavuutta (4 prosenttia) suurempi, Argentiinasta tulevalla tuonnilla oli EBB:n mukaan ollut selvästi kielteinen vaikutus unionin tuotannonalan tilanteeseen, mikä riittää osoittamaan syy-yhteyden Argentiinasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä.

(87) Tältä osin komissio huomauttaa aluksi, että se on jo selittänyt johdanto-osan 81 kappaleessa sovelletun oikeusperiaatteen. Kyseisessä kappaleessa ei mainita ”pääasiallisen” tai ”tärkeimmän” syyn käsitettä syy-yhteyttä koskevan analyysin tekemistä varten. Oikeusperiaate perustuu perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohtaan, joiden mukaan on osoitettava, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa vahinkoa, kun taas muita tiedossa olevia tekijöitä olisi tarkasteltava sen varmistamiseksi, ettei näiden muiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa pidetä polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana. Toiseksi EBB:n väitteet siitä, että tarkoituksenmukainen testi olisi se, onko polkumyynnillä tapahtuneella tuonnilla ollut ”negatiivista vaikutusta unionin tuotannonalaan”, eivät löydä tukea oikeudellisesta kehyksestä. Asianomaisen oikeudellisen testin tarkoituksena onkin selvittää, oliko Argentiinasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä ”aito ja merkittävä suhde”.

(88) Komissio katsoo, että asiakirja-aineistossa olevien tosiseikkojen perusteella se ei voi tehdä tällaista päätelmää. Vuonna 2009, jolloin unionin tuotannonalaan kohdistui jo merkittävää tuontia Argentiinasta mutta vain pieniä määriä Indonesiasta, sen kannattavuus oli 3,5 prosenttia. Kun Indonesiasta tuleva tuonti kasvoi merkittävästi, kannattavuus kääntyi negatiiviseksi ja oli – 2,5 prosenttia alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla. Tältä osin on tärkeää huomata, että Indonesiasta tuleva tuonti lisääntyi kyseisenä aikana huomattavasti nopeammin kuin Argentiinasta tuleva tuonti (katso edellä taulukko 3). Komissio katsoo sen vuoksi, että EBB:n päätelmä, jossa tukeudutaan ainoastaan hinnan alittavuuden marginaalien vertailuun Indonesiasta tulevan tuonnin (korjattuna laatuerojen huomioon ottamiseksi) ja Argentiinasta tulevan tuonnin välillä, ei kuvasta täysin ja riittävästi vaikutusta, joka kummankin viejämaan viennillä oli unionin tuotannonalan tilanteeseen, erityisesti kannattavuuden osalta.

(89) Komissio päättelee, että ei ole mahdollista vahvistaa Argentiinasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välistä todellista ja merkittävää syy-yhteyttä, kun otetaan huomioon muiden vahinkoon vaikuttaneiden tekijöiden merkitys.

(90) Yksi yritys, COFCO Argentina SA, ilmoittautui täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1578 julkaisemisen jälkeen ja väitti, että se täytti kaikki kolme lopullista tullia koskevan asetuksen 3 artiklassa uusille vientiä harjoittaville tuottajille säädettyä edellytystä ja toimitti asiaa tukevaa näyttöä. Komissio analysoi pyynnön ja todisteet. Uudelleenaloitetun tutkimuksen tulokset huomioon ottaen pyynnöstä tuli kuitenkin merkityksetön.

6. **PÄÄTELMÄT**

(91) Tutkimus olisi päätettävä, i) koska Indonesian polkumyyntimarginaalit ovat vähimmäistasoa ja ii) koska ei voida osoittaa, että Argentiinasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä on tosiasiallinen ja merkittävä syy-yhteys, kuten perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdassa edellytetään. Tämä tarkoittaa sitä, että toimenpiteet, jotka ovat edelleen voimassa niiden Argentiinasta ja Indonesiasta olevien vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka eivät riitauttaneet polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä unionin yleisessä tuomioistuimessa menestyksellisesti, olisi kumottava. Selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1194/2013 olisi näin ollen kumottava.

(92) Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1194/2013 nojalla Argentiinasta ja Indonesiasta tulevan biodieselin tuonnissa maksetut lopulliset polkumyyntitullit ja mainitun asetuksen 2 artiklan mukaisesti lopullisesti kannetut väliaikaiset tullit olisi palautettava tai peruutettava siltä osin kuin ne liittyvät niiden seuraavien yritysten toimesta unioniin vietäväksi myymän biodieselin tuontiin, jotka riitauttivat kyseisen asetuksen menestyksellisesti tuomioistuimessa, toisin sanoen argentiinalaiset vientituottajat Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI ja Louis Dreyfus Commodities SA (LDC Argentina SA) sekä indonesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas). Palauttamista tai peruuttamista on pyydettävä kansallisilta tulliviranomaisilta sovellettavan tullilainsäädännön mukaisesti.

(93) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen PT Cermerlang Energi Perkasa väitti, että polkumyyntitullien palauttamisen ja peruuttamisen olisi koskettava kaikkia yrityksiä, joille oli asetettu tällaisia tulleja, eikä ainoastaan niitä yrityksiä, jotka olivat onnistuneesti riitauttaneet lopullista tullia koskevan asetuksen tuomioistuimessa. Se väittää myös, että sekä täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1194/2013 että muutostäytäntöönpanoasetus 2017/1578 olisi kumottava.

(94) Ensinnäkin komissio muistutti, että täytäntöönpanoasetuksella 2017/1578 muutettiin ainoastaan täytäntöönpanoasetusta (EU) N:o 1194/2013. Koska viimeksi mainittu asetus kumotaan, muutosasetuksella ei ole oikeusvaikutuksia. Sen vuoksi ei ole tarpeen kumota myös kyseistä asetusta. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin kumosi täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1194/2013 vain niiden yritysten osalta, jotka riitauttivat tämän asetuksen kyseisessä tuomioistuimessa. Näin ollen polkumyyntitullit, jotka on kannettu muilta yrityksiltä, on kerätty laillisesti unionin oikeuden mukaisesti. Siltä osin kuin Indonesiaa koskevassa WTO:n raportissa esitetään, että Indonesiasta tulevaan tuontiin sovellettavat polkumyyntitoimenpiteet olisi saatettava vastaamaan unionin WTO-velvoitteita, komissio on sopinut Indonesian kanssa näiden päätelmien täytäntöönpanosta lokakuuhun 2018 mennessä. WTO:n ratkaisun yleisten periaatteiden mukaisesti tällainen täytäntöönpano tulee voimaan vasta täytäntöönpanopäivänä Sen vuoksi komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan myös kyseiset tullit olisi palautettava tai peruutettava.

(95) Tuomioistuimen hiljattainen oikeuskäytäntö ([1]) huomioon ottaen on aiheellista myös säätää viivästyskoroista, jotka on maksettava, jos lopulliset tullit palautetaan, koska voimassa olevissa tulleja koskevissa säännöksissä ei säädetä tällaisesta korosta, ja kansallisten sääntöjen soveltaminen johtaisi kohtuuttomiin vääristymiin talouden toimijoiden välillä riippuen siitä, mikä jäsenvaltio tulliselvitystä varten valitaan.

7. **ILMOITTAMINEN OSAPUOLILLE**

(96) Kaikille osapuolille ilmoitettiin komission päätelmistä ja niille annettiin määräaika, johon mennessä ne voivat esittää huomautuksia.

(97) Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea ei antanut lausuntoa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Päätetään Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevien rasvahappomonoalkyyliestereiden ja/tai parafiinisten kaasuöljyjen, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, puhtaassa muodossa tai seokseen sisältyvinä, ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 1516 20 98 (Taric-koodit 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 ja 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taric-koodit 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 ja 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (Taric-koodi 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (Taric-koodit 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 ja 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (Taric-koodit 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 ja 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (Taric-koodit 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 ja 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (Taric-koodit 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 ja 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (Taric-koodit 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 ja 3824 99 92 20), 3826 00 10 ja ex 3826 00 90 (Taric-koodit 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 ja 3826 00 90 30), jäljempänä 'biodiesel', tuontia koskeva polkumyynnin vastainen menettely.

2 artikla

Palautetaan tai peruutetaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1194/2013 nojalla Argentiinasta ja Indonesiasta tulevan biodieselin tuonnissa maksetut lopulliset polkumyyntitullit ja mainitun asetuksen 2 artiklan mukaisesti lopullisesti kannetut väliaikaiset tullit siltä osin kuin ne liittyvät seuraavien yritysten toimesta unioniin vietäväksi myymän biodieselin tuontiin:

Yritys	Taric-lisäkoodi
Argentiina	
Unitec Bio SA, Buenos Aires	C 330
Molinos Agro SA, Buenos Aires	B 784
Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca	B 784
Vicentin SAIC, Avellaneda	B 784
Aceitera General Deheza SA, General Deheza	B 782

([1]) Unionin tuomioistuimen tuomio, annettu 18.1.2017, asia C-365/15, Wortmann, EU:C:2017:19, 35–39 kohta.

Yritys	Taric-lisäkoodi
Bunge Argentina SA, Buenos Aires	B 782
Cargill SACI, Buenos Aires	C 330
Louis Dreyfus Commodities SA (LDC Argentina SA), Buenos Aires	B 783
Indonesia	
PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	B 788
PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	B 786
PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan	B 789
PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	B 789
PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Medan	B 787

Palauttamista tai peruuttamista on pyydettävä kansallisilta tulliviranomaisilta sovellettavan tullilainsäädännön mukaisesti.

Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä. Viivästyskorko, joka on maksettava, jos kyseessä on palautus, joka antaa oikeuden viivästyskoron saamiseen, on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa julkaistu korkokanta, jota Euroopan keskuspankki sovelsi perusrahoitusoperaatioihinsa erääntymiskuukauden ensimmäisenä päivänä, korotettuna yhdellä prosenttiyksiköllä.

3 artikla

Kumotaan täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1194/2013.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä lokakuuta 2018.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER